

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/9/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617205813
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5617205813.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Kataríny Beniačovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovaným: 1/ T. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. E., R. XXXX/X, štátny občan SR a 2/ H. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. E., R. XXXX/X, štátny občan SR, o zaplatenie 7.020,97 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu a žalovaných v rade 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 4Csp/124/2017-51 zo dňa 26. septembra 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené v časti splatnosti sumy 7.020,97 eur titulom nezaplatenej istiny, úrok 133,21 eur, úrok z omeškania 2,68 eur mení tak, že žalovaným v rade 1/ a 2/ uvedené sumy povoľuje splácať v mesačných splátkach po 115 eur vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca, pričom prvá splátka je splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozhodnutia s tým, že nezaplatenie čo aj len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšku a vo výroku o náhrade trov konania p o t v r d z u j e .

Rozsudok súdu prvej inštancie zostáva nedotknutý vo výroku o uložení povinnosti žalovaným v rade 1/ a 2/ zaplatiť žalobcovi istinu 7.20,97 eur titulom nezaplatenej istiny, úrok 133,21 eur, úrok z omeškania 2,68 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny 7.020,97 eur od 30.06.2017 do zaplatenia.

Žalovaným v rade 1/ a 2/ priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 50 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaných zaplatiť žalobcovi istinu 7.020,97 Eur titulom nezaplatenej istiny, úrok 133,21 Eur, úrok z omeškania 2,68 Eur, ktorú sumu povolil žalovaným splácať v mesačných splátkach po 80 Eur pod následkom straty výhody splátok, a to všetko spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny 7.020,97 Eur od 30.06.2017 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 97,20 %.

2. Mal preukázané, že medzi stranami sporu bola dňa 06.02.2017 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 378317 - pôžička, na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným úver vo výške 7.100 Eur na refinancovanie iných úverov, ktorý úver sa zaviazali žalovanej uhrádzať v mesačných anuitných splátkach po 103,47 Eur vždy do 25-teho dňa kalendárneho mesiaca. Termín splatnosti prvej anuitnej splátky bol 27.02.2017 a splatnosť úveru 7 rokov od splatnosti prvej anuitnej splátky, najneskôr do

25.01.2024. Počet anuitných splátok bol dojednaný na 84, úroková sadzba 5,90 % ročne - fixná do splatnosti, RPMN 6,15 % a priemerná RPMN 9,27 %. Z prehľadu splácania bolo preukázané, že žalovaní uhradili spolu 113,18 Eur, z toho na úrok bolo započítané 31,61 Eur, na istinu 79,03 Eur, na poistné 2,54 Eur. Výzvou zo dňa 26.04.2017 žalobca vyzval žalovaných na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 235,24 Eur najneskôr do 01.05.2017 s tým, že ich upozornil, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy si uplatní svoje právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka. Listom zo dňa 29.06.2017 žalobca úver zosplatnil a vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy 7.221,94 Eur do 09.07.2017.

3. Uvedená zmluva je typickou spotrebiteľskou zmluvou vzhľadom na právnu povahu strán sporu a spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V časti, v ktorej vyhovel žalobe mal preukázanú jej dôvodnosť.

4. Zamietol žalobu v časti uplatneného úroku za úver vo výške 5,9 % ročne zo sumy 7.020,97 Eur od 30.06.2017 do zaplatenia, t.j. v časti čo do uplatnených úrokov za úver po vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Zmluvné úroky sú splatné spolu s istinou a doba ich splatnosti sa zhoduje s dobou splatnosti úveru v zmysle § 503 Obchodného zákonníka. Úrok z úveru je cenou za úver. Po vyhlásení celého úveru za splatný sa istina ďalej zmluvne neúročí. Po lehote splatnosti už veriteľ finančné prostriedky dlžníkovi neposkytuje.

5. Z časti zaplatenia poplatkov za poistenie vo výške 5,08 Eur považoval žalobu za nedôvodnú, nakoľko žalobca nepreukázal platné individuálne zmluvné dojednanie o povinnosti žalovaných platiť uvedené poplatky.

6. Rovnako zamietol žalobu v časti zaplatenia úrokov z omeškania z nezaplatených úrokov, a to s poukazom na § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, pričom tento nepripúšťa možnosť platiť úroky z omeškania zo zmluvných úrokov. Inak povedané zmluvné úroky sa nestávajú súčasťou istiny, takže sa už sami ďalej neúročia.

7. Žalovaným povolil splácať priznanú sumu v mesačných splátkach 80 Eur, keď zohľadnil ich nepriaznivú sociálnu situáciu na strane žalovaných, ktorí majú vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom, žalovaná v rade 1/ je nezamestnaná a žalovaný v rade 2/ poberá rodičovský príspevok s tým, že na ochranu oprávnených záujmov žalobcu súd zároveň rozhodol, že ak žalovaní neuhradia čo i len jednu splátku, stane sa splatným celý dlh. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 2 CSP, keď žalobca mal v konaní úspech 98,6 % a žalovaný úspech 1,4 %.

8. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku v časti povolenia splátok podali odvolanie žalovaní 1/, 2/, ktorí poukazovali na ich finančnú situáciu, a to nezamestnanosť a rodičovskú dovolenku, ako aj vyživovaciu povinnosť voči dvom maloletým deťom, pre ktoré im nedovoľuje dodržať stanovenú výšku mesačnej splátky a žiadajú určiť mesačnú splátku vo výške 40 Eur mesačne. Zároveň žiadajú upraviť termín splatnosti mesačnej splátky, nakoľko rodičovský príspevok dostávajú 15-teho dňa v mesiaci a preto nedokážu zabezpečiť splácať dlh do 15-teho v mesiaci.

9. V zákonom stanovenej lehote podal odvolanie i žalobca, a to v časti, v ktorej bola čiastočne žaloba zamietnutá, v časti priznaných splátok a náhrade trov konania. Rozhodnutie považuje za nesprávne, pričom súd prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Má za to, že má nárok na úrok i po predčasnom zosplatnení úveru, a to s poukazom na ust. § 502 ods. 1 a § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, z ktorých vyplýva, že povinnosť platenia úrokov sa spája s obdobím skutočnej držby požičaných peňažných prostriedkov. Uvedené potvrdzuje aj ust. § 16 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úverov. V tejto súvislosti poukázal i na rozsudok Krajského súdu Žilina č. k. 11Co/12/2017-90 zo dňa 31.01.2017. Úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka, ktoré je skutočnosťou, ktorá zakladá vznik nových sankčných záväzkov dlžníka, samotný vznik nároku na úrok z úveru neovplyvňuje. Poukázal na návrh zákona z roku 2013, ktorým sa mal meniť a dopĺňať Občiansky zákonník, ktorý obsahoval pod č. 1 ustanovenie, ktorým sa navrhovalo doplnenie § 53 ods. 9, na konci ktorého sa mala pripojiť veta, že úroky za poskytnutie peňažných prostriedkov patria dodávateľovi len do uplatnenia práva podľa § 565. Táto navrhovaná zmena však nebola nikdy legislatívne prijatá. Uvedené len dokazuje, že zákonodarca nikdy predmetný nárok veriteľa na zmluvné dohodnutý úrok po zosplatnení dlhu neobmedzil, čo jednoznačne potvrdzuje jeho dôvodnosť. Pokiaľ ide o poplatok z poistenia poukázal na článok 1.2 úverovej zmluvy, kde je uvedený poplatok za poistenie

schopnosti splácať úver 2,54 Eur mesačne a čl. 2.5 zmluvy, z ktorého vyplýva, že žalovaný prevzal poistnú zmluvu a oboznámil sa s ňou. K úroku z omeškania zo zmluvného úroku poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 27.03.2008 sp. zn. 4Cob/62/2007 a má za to, že popri nároku na úrok z omeškania z istiny dlhu má nárok na úrok z omeškania aj zo zmluvných úrokov. Práve z tohto dôvodu nejde podľa žalobcu o rozpor so zásadou anatocizmu, ktorá má zamedziť neodôvodnenému navyšovaniu nárokov veriteľov. Úrok z omeškania treba vnímať ako sankciu za omeškanie s plnením celého nároku veriteľa, teda požičanej istiny a aj zmluvných úrokov. Pokiaľ ide o povolené splátky, takto by žalovaní získali možnosť splácať úver za výhodnejších podmienok ako mali v zmluve dohodnuté. Výkon práva, ktorý motivuje k neplneniu si zmluvných povinností nie je v súlade so spravodlivou ochranou porušených práv zakotvenou civilným sporovým poriadkom (ďalej len „CSP“). V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 24Co/322/2016-85 zo dňa 01.03.2017 ako aj na uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 7Co/33/2017-62 zo dňa 22.02.2017. Pri danej výške splátky žalovaní uhradia len istinu bez príslušenstva za viac než 7 rokov. Splnenie celého dlhu tak bude trvať neúmerne dlho a žalovaným narastú úroky z omeškania, čo nie je v ich prospech. Pokiaľ ide o trovy konania má za to, že bol úspešný v rozsahu 100 %, nakoľko pri úspechu sa nemá prihliadať k časti príslušenstva. Preto navrhuje napadnutý rozsudok zmeniť, vyhovieť žalobe v plnom rozsahu a zaviazat' žalovaných uhradiť dlžnú sumu do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznať mu náhradu trov konania v plnom rozsahu.

10. Žalovaní v rade 1/, 2/ sa vyjadrili k odvolaniu žalobcu, ktoré vyjadrenie je totožné s ich odvolaním vo vzťahu k povoleniu splátok.

11. Žalobca sa vyjadril k odvolaniu žalovaných, poukazuje na dôvody uvádzané vo svojom odvolaní a navrhuje aby odvolací súd rozhodol tak, ako to navrhol vo svojom odvolaní.

12. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd v zmysle ust. § 34 CSP, po zistení, že odvolanie podali včas sporové strany proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté rozhodnutie v intenciách ustanovenia § 379 a § 380 ods. 1 CSP a napadnutý rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšku ako aj vo výroku o náhrade trov konania v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Pokiaľ ide o povolenie splátok na zaplatenie priznanej istiny v zmysle ust. § 388 CSP odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že povolil uvedenú istinu splácať žalovaným v mesačných splátkach po 115 Eur vždy do 20-teho dňa toho ktorého mesiaca pod následkom straty výhody splátok. V zostávajúcej časti ostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

13. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednanú vec ako vecne správnu posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov v plnom rozsahu, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

14. Žalobca v odvolaní namietal i to, že mu mali byť v konaní priznané aj úroky z úveru po splatnosti úveru. Krajský súd v uvedenej súvislosti uvádza, že splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa má za následok absenciu požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Po nadobudnutí splatnosti úveru (či už celého alebo jednotlivých splátok) veriteľovi vzniká nárok na vrátenie požičanej sumy, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu splatnosti úveru (alebo jeho časti). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba (pretože tieto sú už splatné) a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny v obsahu záväzku a veriteľ by úroky

inkasoval ako keby k tejto zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Takýto stav súd nemôže pripustiť, nakoľko by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za situácie, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere (pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/190/2014 z 30. júna 2015, Krajského súdu Žilina sp.zn. 11Co/151/2017, 7Co/1/2018).

15. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp.zn. 11Co/12/2017 zo dňa 31.01.2017, išlo o ojedinelé rozhodnutie tohto senátu, ktorý následne zosúladiť rozhodnutie o tejto otázke s ustálenou súdnou praxou ostatných senátov Krajského súdu Žilina, i ostatných súdov SR.

16. Neobstojí odvolacia námietka žalobcu, že mu súd prvej inštancie nesprávne nepriznal úrok z omeškania z úroku z úveru. V celom rozsahu aplikovateľným sú v danej spojitosti závery Najvyššieho súdu ČR, ktorý v rozsudku sp. zn. 35Odo101/2002 zo dňa 24. marca 2004 (vychádzajúc z právnej úpravy obsahovo zhodnej so slovenskou) uviedol, že úroky, úroky z omeškania a poplatok z omeškania sú podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky, ktorou sa v zmysle tohto ustanovenia a v nadväznosti na definíciu záväzkového vzťahu v § 488 Občianskeho zákonníka rozumie peňažné plnenie (istina), na ktorú má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorého zmene (potiaľ, že si môže nárokovať aj sankcie za omeškanie s platením) dochádza priamo zo zákona, práve až omeškaním dlžníka. Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Splnením hlavného záväzku (alebo iným zo spôsobov jeho zániku) zaniká aj akcesorický záväzok úrokový; pretrváva len povinnosť zaplatiť už dospelé úroky. Tým, že včas nesplatí úroky z istiny, sa dlžník dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny). Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva potom veriteľ nemá preto, že ani Občiansky zákonník mu túto možnosť nepriznáva.

17. Občiansky zákonník nezakotvuje majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Ak teda rozumieme pohľadávkou v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka istinu, potom nemôže nárok na príslušenstvo z príslušenstva pohľadávky plynúť ani z dikcie ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Názor, že možno priznať úrok z omeškania z príslušenstva pohľadávky odôvodnený len úpravou obsiahnutou v ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, by totiž bez väzby na ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka viedol k neakceptovateľnému záveru, že takto priznané príslušenstvo z istiny už nie je príslušenstvom pohľadávky, ale novovzniknutou samostatnou pohľadávkou. Úprava obsiahnutá v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako úprava všeobecná vo vzťahu ku všetkým občiansko-právnym záväzkom, definuje príslušenstvo, ktoré možno pri omeškaní s plnením peňažného dlhu - hlavného peňažného záväzku žiadať vedľa istiny, v prípadoch, kedy zákon o kvalite príslušenstva mlčí (ak neustanovuje zákon, že dlžník je povinný platiť poplatok z omeškania, má veriteľ právo požadovať úrok z omeškania). Obdobný záver vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR R 70/1995, oneskoreným zaplatením zmluvných úrokov nevzniká právo na úroky z omeškania.

18. Žalobcom v odvolaní poukazovanie na ust. § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka (upravujúce splatnosť úrokov) je nadväzujúcim ustanovením § 502 Obchodného zákonníka, pričom je nutné v ďalších súvislostiach vysvetľovať vzťah týchto ustanovení (o úrokoch z poskytnutého úveru) vo vzťahu k § 369 Obchodného zákonníka a v spojitosti s § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, z ktorých je možné vyvodiť, že pokiaľ je potrebné považovať úrok z poskytnutého úveru ako aj úrok z omeškania za príslušenstvo pohľadávky, vzhľadom na akcesorickú povahu ich samotných k hlavnému záväzku, „branie úrokov z úrokov - tzv. anatocizmus“, nie je dovolený.

19. Čo sa týka poistného, odvolací súd poukazuje na to, že žalobca nepreukázal poistnú zmluvu, s ktorou sa mali žalovaní v zmysle čl. 2,5, zmluvy oboznámiť a prevziať ju. Na platnú existenciu zmluvy o poistení sa vyžaduje písomná forma v zmysle ust. § 791 ods. 1 OZ. Písomná forma dohody je zachovaná, ak je jej obsah v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomnej vymenených listoch, ktoré umožňujú zachytenie obsahu tejto dohody a označenie osôb, ktoré ju uzavreli. Keďže žalobca k žalobnému nároku nepredložil žiadnu poistnú zmluvu uzatvorenú so žalovanými, súd ju nemohol preskúmať a vyhodnotiť, či sa žalobca oprávnené uplatňuje poplatok za poistné.

20. Žalobca namietal aj určenie splatnosti priznaného nároku v splátkach. Žalovaní v rade 1/ a 2/ namietali zasa výšku splátky, žiadali určiť nižšiu splátku a tiež stanoviť iný termín splatnosti, nakoľko dňa 15-teho v mesiaci poberajú rodičovský príspevok.

21. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

22. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

23. Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie ohľadne povolenia splátok na zaplatenie istiny okrem výšky splátok a na tieto v podrobnostiach poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k najzásadnejším argumentom uvádzaným žalobkyňou v odvolaní odvolací súd dodáva nasledovné :

24. Na základe ustálenej súdnej praxe je pri úvahe o určení lehoty na splnenie povinnosti alebo pri určení, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, nutné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu; súd musí prihliadnuť na osobné a majetkové pomery sporových strán, výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovaného, prejavenu snahu o plnenie záväzku žalovaným, dobu, po ktorej by umožnením vykonania plnenia v splátkach došlo k zaplateniu prisúdenej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa (čo zohľadní pri výške splátok a podmienkach ich zročnosti) ako aj to, či povolenie plnenia prisúdenej sumy v splátkach neprímerane nezasiahne do majetkových pomerov veriteľa, pričom súd môže určiť, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia; súd teda musí lehotu na plnenie určiť tak, aby jej dĺžka nepoprela samotný účel súdneho konania a v konečnom dôsledku viedla k odstráneniu právnej neistoty medzi sporovými stranami; záver súdu o splnení podmienok na určenie dlhšej lehoty na vykonanie plnenia ako tri dni od právoplatnosti rozsudku musí byť vždy náležite odôvodnený.

25. Odvolací súd dospel k záveru o vecnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie pokiaľ povolil žalovaným dlh žalobcovi splácať v mesačných splátkach, a to s ohľadom na ich sociálnu a majetkovú situáciu. Podľa názoru odvolacieho súdu povolenie splátok na uhradenie prisúdenej čiastky nespôsobí žalobcovi ekonomické problémy v jeho obchodnej činnosti. Splácanie prisúdenej sumy v mesačných splátkach nezasiahne neprímerane ani do hospodárskych pomerov žalobcu ako bankovej spoločnosti, ktorá má v predmete svojej obchodnej činnosti okrem iného zaradené aj poskytovanie úverov, a ktorej pohľadávky jej dlžníci splácajú bežným spôsobom v splátkach. Navyše žalobca mal vedomosť o finančnej situácii žalovaných, keď úver im poskytol na refinancovanie iných úverov. Odvolací súd zastáva názor, že „slabší účastník“, ktorým žalovaní ako spotrebiteľia nesporne sú, si zaslúžia ochranu, keď sa objektívne ocitli v takej situácii, že by zaplatenie dlhu do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia bolo pre nich devastujúce. Povolenie splátok bolo vzhľadom na to, že žalovaná v rade 1/ je nezamestnaná a žalovaný v rade 2/ je poberateľom rodičovského príspevku vo výške 213,20 Eur + prídavkov na dve maloleté deti 47,04 Eur, z ktorého musia uhrádzať svoje potreby na živobytie, majú v starostlivosti dve maloleté deti a súčasne splácať splátky tohto úveru - dlhu.

26. Odvolací súd sa však nestotožnil s výškou povolených mesačných splátok vo výške 80 Eur, ktoré dokonca boli nižšie ako pôvodné mesačné splátky dohodnuté v úverovej zmluve (103,47 eur), pričom v prípade takto stanovených splátok len uhradenie istiny (bez príslušenstva) by trvalo viac ako 7 rokov, v priebehu ktorých by narastali úroky z omeškania, čím by sa dlh žalovaných iba navýšil a bolo by to aj v rozpore s ústavne garantovanou zásadou rovnosti sporových strán, keďže žalobca by ako veriteľ obdržal poskytnuté finančné prostriedky od žalovaných po neúmerne dlhej dobe. Dlžník musí mať aj vôľu svoj dlh riešiť a mal by sa zadlžovať úmerne svojim finančným možnostiam a majetkovým pomerom. Bolo by v príkrom rozpore s oprávnenými záujmami žalobcu, ktorý žalovaným poskytol úver a tieto ho hneď od začiatku neplatili pravidelne, aby sa dlh splácal v menších mesačných splátkach, ako bolo dohodnuté v zmluve a tento sa splácal viac ako 7 rokov, keď voči žalovaným sa musí jednať o určitý druh sankcie z dôvodu, že si neplnili povinnosti vyplývajúce im zo zmluvy. Vzhľadom na uvedené odvolací súd povolil žalovaným dlh splácať v mesačných splátkach po 115 Eur, keď prihliadol na zásadu

spravodlivosti uvedenú v čl. 2 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého ochrana ohrozených a porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

27. Zároveň vyhovel odvolacej námietke žalovaných a splatnosť jednotlivej splátky stanovil na 20. deň v tom-ktorom mesiaci.

28. Odvolaciemu prieskumu podrobil odvolací súd aj súvisiaci bezprostredne na seba nadväzujúci výrok o náhrade trov konania prvoinštančného súdu, v ktorej časti rozsudok taktiež potvrdil. Správne konštatuje súd prvej inštancie základnú zásadu pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzajúcu z princípu úspechu/neúspechu strán sporu. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením úspechu/neúspechu žalobcu súdom prvej inštancie v bode 17. napadnutého rozhodnutia a v celom rozsahu naň odkazuje.

29. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny vo výroku o čiastočnom zamietnutí žaloby potvrdil vrátane výroku o trovách konania, ktorý vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu žalobcu v konaní je správny. Rozsudok zmenil len v časti povolených splátok priznanej istiny.

30. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 2 v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný ohľadne splatnosti priznaného nároku a vo zvyšku bol neúspešný. Relevanciou odvolacieho nároku týkajúceho sa splatnosti priznanej sumy voči ostatnej časti odvolania stanovil percentuálne odvolací súd v rozsahu 25 %:75 %. Čistý úspech žalovanej tak predstavoval 50 % (75 % - 25 %). Krajský súd jej preto priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 50 %.

31. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)